

Nadal de 2013: nou mesos després del març, per Josep Bofarull

Dm, 24/12/2013 per Catalunya Religió

[L'opinió publicada](#)

A continuació publiquem una homilia de Nadal que ha preparat Josep Bofarull, rector de la Parròquia de Sant Joan Baptista, de Valls, i Episcopal de l'Alt Camp, el Baix Penedès i el Tarragonès, que posa èmfasi en la important elecció del papa Francesc i els seus primers passos de pontificat.

Déu ha enviat un home que es diu Francesc. Es un testimoni. Ha vingut a donar testimoni de la Llum, perquè per ell tothom arribés a la fe. Ell mateix no és la llum. Ha vingut només a donar-ne testimoni.

A la nostra contrada, com també a altres d'arreu, vivint al ras, en la grisor de l'anar tirant i en la foscor d'un futur que semblava tancat, tot guardant de nit un ramat escàs i cansat, se'ns ha aparegut un home de Déu. La glòria del Senyor ens ha envoltat de llum i quan hem mirat els seus ulls hem notat que brillen com a petits estels. El seu anunci ens ha tocat el cor. Les seves paraules, explicades per gestos de proximitat fraterna, les entén tothom. Escoltem-lo

"L'Evangelí ens convida sempre a córrer el risc de la trobada amb la cara de l'altre, amb la seva presència física que interpel·la, amb el seu dolor i els seus reclams, amb la seva alegria que encomana en un constant cos a cos. La veritable fe en el Fill de Déu fet carn és inseparable del do de sí, de la pertinença a la comunitat, del servei, de la reconciliació amb la carn dels altres. El Fill de Déu, en la seva encarnació, ens va convidar a la revolució de la tendresa" (La joia de l'evangelí, 88)

Ara ja sabem el camí, del tot expedit. El risc no està en el camí sinó en El que

trobarem. És només un nen en bolquers i la Paraula poderosa i creadora del Pare. És la mirada encuriosida d'un infant acabat d'arribar i alhora la interpel·lació del dolor inexplicable de tants innocents. És el fillet en braços de la mare Maria i també el *reclam* d'acollida de qui és perseguit per la injustícia. El seu somriure ens desarma i la seva *alegria* se'ns encomana.

Aquest home que Déu ens ha enviat, ens porta directament a Jesús pel camí més dret i segur, el de l'evangeli. Prou el coneixíem aquest camí, però darrerament ens encantàvem massa en discursos i documents, ens aturàvem en pedrissos de plantejaments i lamentacions. Betlem és prop; si aixequem la mirada veurem que és a tocar, ens diu l'home de Déu. En cada germà sofrent, desemparat hi ha el Senyor. Fes que la teva sensibilitat per ell es torni tendresa; i aquesta, solidaritat; i aquesta, amor en acció; i aquest, *cos a cos* per besar la seves ferides i curar-les amb la teva justícia, la teva misericòrdia, el teu perdó.

Aquesta és *la fe veritable en el Fill de Déu fet carn*, viva en el do generós d'un mateix, alimentada en *la pertinença cordial a la comunitat*, activa en el servei sacrificat i discret, testimoniada en *la reconciliació amb la carn dels altres*.

Quin goig tan gran i tan expansiu el d'aquest Nadal, festa de la encarnació del Fill de Déu, que ens convida, novament, a *la revolució de la tendresa*. És que només si canvien els cors el món es transforma. Les estructures i les institucions ja són velles acabades de néixer. Els cors són permanentment joves si els mou l'amor, apassionats per fer el bé, compromesos en la construcció de la pau a la terra dels homes i dones estimats per Déu.

La Llum d'aquest Nadal, anunciada pel papa Francesc, ens invita a *superar la sospita, la desconfiança permanent, el temor a ser envaïts, les actituds defensives que ens imposa el món actual*. No tinguem por d'acollir aquesta Llum: no encega, sí il·lumina i guia. Fereix el cor i el marca, perquè ens l'hem deixat tocar per la mà del Senyor i l'abracem en cada germà i en ell l'adorem.

Maria i Josep, els pastors i els mags, tots nosaltres, atrets per la Llum de Nadal, seguirem fermes el camí de la fidelitat i del compromís. El primer tram ens portarà a la Candela. El segon a la Pasqua. El darrer a la Vida. La Llum de Nadal llavors sí esclatarà en un Sol sense posta.

Maria, la mare, la germana creient, va al nostre costat perquè encara que el Nadal apagui els llums, Ella ens encengui una alba!, perquè cada bri de sembrat encén, joliu, una flama, la flama de la teva confiança en el Déu Bo, de la pau en el teu interior, de l'esperança que dóna sentit a la teva vida, germà.